ГЕОЛОГИЯ

Раздел 4. Ера на зараждане на живота

Точка I. Имплантация и развитие на живота

(58:4.1) Вас не трябва да ви смущава това, че нас ни наричат Носители на Живота. Ние сме способни да пренасяме живота и да го доставяме на планетите, но ние не донесохме със себе си живота на Урантия. Урантийският живот е уникален - той се зароди на тази планета. Тази сфера е свят за видоизменен живот, а целият възникващ живот беше формулиран от нас точно тук, на самата планета. И в цялата Сатания, даже в цялата Небадон, няма нито един свят с такъв живот като на Урантия.

Точка II. Описание на структурата на Земята

Точка А. Континенталния дрейф

Точка 1. Увеличаване на вътрешната температура, наляганeто и продължаване на континенталният дрейф.
(58:5.1) Континенталният дрейф продължаваше. Под натиска на почти 3 500 тона на квадратен сантиметър ядрото на Земята стана плътно и твърдо като стомана и вследствие на колосалното гравитационно свиване на голяма дълбочина то беше и досега си остава разтопено. Температурата се повишава с приближаването към центъра на Земята, където тя е малко над температурата при повърхността на Слънцето.

Точка 2. Външната кора беше около 65 километра, под нея легнаха по-тежките метали.
(58:5.2) Външният слой земна маса на дълбочина 1 600 километра се състои основно от различни видове скали. Под тях са по-плътните и тежки метали. Процесите на стопяване и високите температури на ранните и до-атмосферните епохи водеха до това, че светът се намираше практически в течно състояние, затова тежките метали потънаха дълбоко в дълбините на Земята. Тези от тях, които се срещат днес близо до повърхността, представляват отделяния на древните вулкани, по-късните и мощни лавови потоци и сравнително неотдавнашните отлагания на метеорити.

Точка 3. Под тази кора лежеше слой разтопен базалт.
(58:5.3) Дебелината на външната кора беше около 65 километра. Тази външна кора лежеше непосредствено върху разтопено базалтово море с различна дебелина - подвижен слой разтопена лава, удържан от високото налягане, но с неизменна тенденция да се устремява във всяка посока, за да компенсира планетарното налягане и така да стабилизира земната кора.

Точка 4. Континентите още продължават да плават по морето от разтопен базалт
(58:5.4) Континентите и днес продължават да плават по некристализиралото “смекчаващо ударите” море от разтопен базалт. Ако не бяха тези предохранителни условия, силните земетресения буквално биха разнесли Земята на части. Земетресенията се предизвикват не от вулкани, а от придвижването и изместването на твърдата горна кора.

Точка 5. Отношението плътността гранита и базалта – залог за стабилността на континентите.
(58:5.5) Намиращите се в земната кора слоеве лава, застивайки, образуват гранит. Средната плътност на Урантия е малко повече от пет и половина пъти по-голяма от плътността на водата; плътността на гранита по-малко от три пъти надвишава плътността на водата. Ядрото на Земята е дванадесет пъти по-плътно от водата.
(58:5.6) Морското дъно е по-плътно, отколкото земните маси, което задържа континентите над повърхността на водата. Когато изтласканото морско дъно се издигне над нивото на морето, се оказва, че то се състои основно от базалт - вид лава, който е значително по-тежък от континенталния гранит. При това ако материците не бяха по-леки от океанското ложе, силата на тежестта би изтеглила края на океаните на сушата, но подобно явление не се наблюдава.

Точка 6. Причина за плъзгането на континентите към океанското ложе.
(58:5.7) Теглото на океаните също е един от факторите за нарастващото налягане на морското ложе. Заедно с теглото на водния стълб по-ниските, но сравнително по-тежки океански легла приблизително се уравновесяват от теглото на по-високите, но значително по-леки континенти. Но като тенденция всички континенти пълзят към океана. Наляганeто на континентите на нивото на океанското дъно е около 1 400

килограма на квадратен сантиметър. Тоест такова би било налягането на континенталната маса, намираща се на височина 5 000 метра, на квадратен сантиметър. Тази разлика в налягането е причина за плъзгането на континентите към океанското ложе.

Точка 7. Причина за различното поведение на източните и западните маси земя.
(58:5.8) Слягането на океанското дъно в епохата до появата на живота издигна твърдата континентална маса на такава височина, че нейното странично налягане доведе до плъзване на източните, западни и южни краища по лежащите отдолу слоеве полугъста лава във водата на обкръжаващия Тихи океан. Толкова пълна компенсация на континенталното налягане позволи да се избегне широкият разлом на източното крайбрежие на древния азиатски континент, но оттогава източната брегова линия надвисна над пропастта на съседните океански дълбини, заплашвайки да се плъзне във водния гроб.

Точка Б. Преходния период
(58:6.1) Преди 450 000 000 години се състоя преходът от растителен към животински живот. Тази метаморфоза стана в плитководните, защитени тропически заливи и лагуни, разположени по продължение на бреговата линия на раздалечаващите се континенти. И този процес, всички фази на който бяха заложени в изначалните прототипи живот, протичаше постепенно. Съществуваха много промеждутъчни стадии между първобитните растителни форми и по-късните, добре оформени животински организми. До ден днешен са се запазили преходните плесенни гъбички, които е невъзможно да се причислят нито към растенията, нито към животните.

Точка В. Геологична летопис

Точка 1. Породи от епохата на Протерозоя се срещат в сегашно време на редки места по повърхността на Земята.
(58:7.1) Обширната група скални системи, съставляваща външната кора на света в зората на живота или епохата на Протерозоя, понастоящем се среща само на редки места по повърхността на Земята. Когато тя излиза изпод всички натрупвания от последващите епохи, в нея се откриват само вкаменени останки от растителен и примитивен животински живот. Някои от тези най-древни потопени във водата породи са смесени с по-късни слоеве и понякога те съдържат вкаменелости на ранни форми на растителен живот, докато в най-горните слоеве понякога се срещат по-примитивни форми на древни морски животински организми. На много места тези най-древни напластени скални слоеве, съдържащи в себе си изкопаеми на ранен морски живот - както животински, така и растителен, могат да бъдат открити над по-древния, недиференциран камък.

Точка 2. Сред изкопаемите от Протерозоя се срещат водорасли, приличащи на корали растения, примитивни протозоа и преходни организми от типа гъби.
(58:7.2) Сред изкопаемите от тази ера се срещат водорасли, приличащи на корали растения, примитивни Протозоа и преходни организми от типа гъби. Но отсъствието на такива изкопаеми в слоевете на долните каменни слоеве не говори задължително за това, че по време на образуването на тези отлагания животът не е съществувал на други места. В продължение на тези древни епохи животът беше рядко явление и бавно се разпространяваше по повърхността на Земята.

Точка 3. Преходните пластове са близо до повърхността на Земята.
(58:7.3) Понастоящем скалите от тази древна епоха са до повърхността на Земята или много близо до повърхността, покривайки около една осма част от днешната територия на сушата. Средната дълбочина на този преходен пласт - най-древните утаечни слоеве, е около 2,5 километра. На някои места такива системи древни породи достигат дълбочина 6,5 километра, но много слоеве, приписвани на тази епоха, се отнасят до по-късни периоди.

Точка 4. Горни слоеве на Протерозоя
(58:7.5) Скалите от тази епоха излизат на повърхността на много места, но най-лесно обяснимо е образуването на тези от тях, които се намират в района на езерото Горно езеро, а също и в Големия каньон на река Колорадо, където тези скали, съдържащи първобитни вкаменелости и съществуващи в няколко слоя, потвърждават катаклизмите и колебанията на повърхността в тези далечни времена. Този каменен слой - най-древният пласт кора, носещ в себе си изкопаеми - беше набръчкан, нагънат и по най-

невъобразим начин усукан в резултат от земетресенията и ранната вулканична активност. Потоците лава на тази епоха издигнаха към повърхността на Земята голямо количество желязо, мед и олово.

Точка 5. Минералните отлагания през този период.
(58:7.10) Някои от горните слоеве от тези промеждутъчни отлагания от скални наноси съдържат неголеми количества тъмен шист или аспидни плочи, което говори за присъствието на органичен въглерод и свидетелстват за съществуването на предшественици на тези форми растителен живот, които запълниха Земята в течение на последващия Въгленосен, или каменовъглен, период. Значителна част от медта в тези каменни слоеве е следствие от водни отлагания. Някакво количество мед се среща в пукнатините на по-древните скали и представлява концентрат, който се образува в застоелите блата, съществуващи покрай някои древни защитени брегове. Местонахожденията на желязна руда в Северна Америка и Европа са разположени в отлагания и вулканични разливи, лежащи отчасти в по-древните, неутаени скали и отчасти в по-късните, отложени скали, отнасящи се към преходните периоди на образуването на живот.

Точка 6. “И прахът, по който стъпваме, някога е бил жив.”
(58:7.12) Цялото това повествувание е нагледно изложено върху изкопаемите страници на огромната “каменна книга”, разказваща за събитията на отминалите дни. И страниците на тази гигантска биогеологична летопис непременно ще ви разкрият истината, стига само да се научите да ги тълкувате. Дъното на много морета се надигна днес на голяма височина и техните многовековни отлагания свидетелстват за борбата за съществуване в тези отдавнашни дни. Буквално верни са думите на вашия поет, заявил:, “И прахът, по който стъпваме, някога е бил жив.”